

[Honoré.]

nede tal. De 7 mia kr. er de konservative nået frem til ved at stemme imod nogle skøn. De har stemt imod regeringens skøn om, at arbejdsløshedsunderstøttelsen ville stige med 700 mill. kr. Ja men vil de konservative da ikke udbetale den lovlige arbejdsløshedsunderstøttelse?

Endvidere har de konservative stemt imod et beløb på 750 mill. kr. til stigning i priser, lønninger og pensioner. Vil de konservative da modsætte sig, at f. eks. lønmodtagerne får den løn, de ifølge overenskomst har krav på? Eller anser de konservative sig i stand til bedre end finansministeriet at foretage et nøjagtigt skøn over udviklingen inden for arbejdsløshed, inden for løn- og prisområdet?

De 7 mia kr.s forskel, som de konservative lægger vægt på, kan ikke aftvinge respekt.

Jens Møller (KrF):

Det finanslovsforslag, som nu foreligger og skal vedtages i dag, er resultatet af septemberforliget og af aftalen mellem socialdemokratiet, radikale, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Jeg mener, at vi her er nået frem til, hvad man kunne kalde afbalanceret resultat. Det vil sige, at stort set ingen har fået alt, hvad de ønsker, og at man fra begge sider vil kunne angribe det, som det jo også er sket og vil ske.

Ser vi sagen udelukkende ud fra valuta-balance- og kasseunderskudssynspunkter, ja, så vil man med rette kunne sige, at der ikke er sparet nok. Ser man sagen udelukkende ud fra sociale synspunkter og undervisningsmæssige synspunkter, ja, så vil man med lige så stor ret kunne sige, at der er sparet for meget. Sandheden er jo den enkle, at der ikke er råd til at give så meget til de forskellige ting, som vi gerne ville, og at der ikke har været mulighed for, hvis det skal give et rimeligt resultat, at spare så meget, som vi samtidig gerne ville. Kristeligt folkeparti har sat som målsætning, at det offentliges udgifter skulle gå ned fra 50 pct. til 40 pct. af nationalindkomsten. Det har vi sagt, og det står vi fast ved. Men man skal jo lægge mærke til, at vi har sagt, at det skulle ske over en 10-årig periode. Det vil sige, at der omtrent er 8 år tilbage endnu, så vi når det nok. Vi er jo på vej i den rigtige retning.

Mange vil sige, at vi skal sætte tæring efter næring. Det er jo rigtigt, men så må vi huske den baggrund, vi går ud fra. Baggrunden er jo den, man kalder de glade 1960ere og begyndelsen af 1970erne, hvor vi var inde i en lang og vedvarende opgangsperiode, og hvor de politikere, der dengang havde ansvaret, har brugt løs, sådan at man ikke kom ud af denne periode med et overskud, som man burde have gjort, men kom ud af den med et underskud. Det er baggrunden for situationen, som den er i dag, og det er bl. a. det, der gør den så uhyre vanskelig at komme igennem.

Hvis vi ser fremover, hvad er så vores opgave nu? Ja, vi har fået dette store underskud i statskassen, men det er ikke noget, der er særlig alvorligt lige i øjeblikket. Sådan et underskud kan man tillade sig at køre med et år eller to netop i en nedgangsperiode for at stimulere beskæftigelsen. Men vi må se i øjnene, at hvis vi kommer ind i en opgangsperiode, hvad der er meget der tyder på, ja, så kan det blive et stort problem, så vil man blive nødt til at stramme på forskellige områder for at inddrage disse penge, så vi ikke får det store underskud.

Vi får stadig væk problemerne med arbejdsløsheden og det store underskud på betalingsbalancen. Nu ser det jo ud til, at opgangen for alvor er ved at begynde i udlandet, i de lande, vi handler med, og det vil jo også få betydning for os her i Danmark. Det vil få den gode betydning, at det vil fremme faldet i arbejdsløsheden, vi får færre arbejdsløse, men samtidig vil det jo betyde, at vores underskud på betalingsbalancen vil stige, for når vi har kunnet klare os indtil de sidste måneder med et så forholdsvis lille underskud, så er det jo netop, fordi man har tæret på lagrene rundt omkring. Kommer der nu en opgangsperiode, som alt tyder på, ja, så skal virksomhederne igen i gang med opbygning af lagre, både af råvarer, halvfabrikata og færdige varer, og det vil i sig selv være med til at give os et endnu større underskud på betalingsbalancen over for udlandet, end vi har i forvejen.

Derfor er det vel i dag mere nødvendigt end nogen sinde, at der i befolkningen bliver tillid til, at der er stabilitet, også politisk set, her i dette land, og det har man jo også grund til at have på grund af septemberforliget. Jeg vil derfor gerne understrege, at